

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdlila a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2006, č. j. 2006/45623 - 442, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2008, č. j. 2 Cad 98/2006 - 103,

takto:

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 1. 11. 2006 žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 2006/45623 - 442 ze dne 20. 10. 2006, jímž bylo zamítnuto její odvolání ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Rozsudkem ze dne 20. 6. 2007, č. j. 2 Cad 98/2006 - 43, Městský soud v Praze stěžovatelčinu žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž mj. požádala o ustanovení zástupce soudem a o osvobození od soudních poplatků. Ke své žádosti doložila vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 3. 9. 2007 (dále jen „Potvrzení“).

Městský soud stěžovatelce nejprve v předchozím procesním úkonu (usnesení) nevyhověl v žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a Nejvyšší správní

soud kasační stížnost stěžovatelky proti rozhodnutí o neustanovení advokáta zamítl rozsudkem ze dne 13. 12. 2007, č. j. 6 Ads 152/2007 - 85. Usnesením blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku městský soud následně stěžovatelce nevyhověl ani v otázce žádosti o osvobození od soudních poplatků a od soudních poplatků ji neosvobodil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatelka zamlčela skutečnosti týkající se jejích majetkových poměrů, a proto jí městský soud nejprve neustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Skutečnosti, jež stěžovatelka zamlčela a jež mají dle městského soudu vliv na rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o osvobození od soudních poplatků, a tedy i na rozhodnutí dle § 35 odst. 8 s. ř. s., byly zjištěny z výpisu z katastru nemovitostí dne 16. 5. 2007 vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu. Z výpisu je evidentní, že stěžovatelka je vlastníkem pozemků v katastrálním území Písek u Chlumce nad Cidlinou, které získala jednak koupí ze dne 22. 11. 2001 a ze dne 20. 6. 2005 a jednak rozhodnutím pozemkového úřadu o pozemkové úpravě ze dne 29. 10. 2002. Dále je stěžovatelka vlastníkem pozemků v katastrálním území Kvasice, jež nabyla na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě ze dne 29. 9. 2002. Na základě této skutečnosti, kterou stěžovatelka v Potvrzení zamlčela, soud ve svém předchozím usnesení ze dne 17. 9. 2007 (které bylo potvrzeno v řízení o kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem) rozhodl, že jí zástupce pro řízení o kasační stížnosti dle § 35 odst. 8 s. ř. s. neustanoví, neboť u ní nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Městský soud tedy odkazuje na své usnesení ze dne 17. 9. 2007, s tím, že již zde bylo vyřčeno (pro účely ustanovení zástupce) a Nejvyšším správním soudem potvrzeno, že u stěžovatelky nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou se domáhá jeho zrušení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení. Z obsahu kasační stížnosti plyne, že stěžovatelka uplatňuje stížní důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s (ačkoli výslovně uplatňuje písm. a/, b/, d/ a e/). Stěžovatelka především namítá, že v Potvrzení žádné podstatné skutečnosti nezamlčela, jelikož v poučení formuláře je uvedeno - „*žadatelka uvede veškerý majetek větší ceny*“. Stěžovatelka namítá svoji nemajetnost, jelikož nemá žádných příjmů a uvedené parcely nemají větší ceny, a proto parcely do formuláře neuvedla. Stěžovatelka sama se tedy označuje za osobu předluženou a nemajetnou, přičemž tato skutečnost (nemajetnost) by měla být městskému soudu známá z vlastního předmětu soudního řízení. Dále stěžovatelka odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 21/2003 - 57 ze dne 12. 2. 2004 a č. j. 6 Ads 48/2007 - 45 ze dne 17. 5. 2007. Usnesení městského soudu bylo dle stěžovatelky vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového a právního stavu a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vráceno k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dále podotýká, že v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační

stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků není podle judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatek právního zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti (rozsudek NSS č. j. 1 Afs 65/2007 - 37 ze dne 24. 10. 2007).

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud po posouzení věci dospěl k závěru, že Městský soud v Praze žádosti o osvobození od poplatků po právu nevyhověl. Nejprve k právní úpravě institutu osvobození od poplatků: Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků; dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Dále je třeba k otázce vazby mezi dříve vydaným (a Nejvyšším správním soudem potvrzeným) usnesením o neustanovení zástupce a nyní přezkoumávaným osvobozením od poplatků uvést příslušnou právní úpravu: Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může soud navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Je tedy zřejmé, že pokud městský soud již v předchozím procesním kroku nevyhověl žádosti o ustanovení advokáta a pokud důvodem nevyhovění žádosti bylo nesplnění, či nedoložení „předpokladů, aby byl stěžovatel osvobozen od soudních poplatků“, pak tato otázka již byla městským soudem jednou zodpovídána. Postup městského soudu nebyl při řízení o kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem shledán nesprávným, či nezákonným. Nejvyšší správní soud vyšel shodně s městským soudem ze skutečnosti, že nezbytným předpokladem posouzení žádosti o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti je především řádné a pravdivě vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žadatele. Žadatel je tedy sám povinen soudu prokázat, jaké jsou jeho příjmy, pokud nějaké pobírá, zda vlastní majetek větší ceny, popřípadě zda mu z něj plynou příjmy nebo výnosy či nikoliv. Stěžovatelka do Potvrzení ze dne 3. 9. 2007 neuvedla vlastnictví výše uvedeného nemovitého majetku (jedná se celkem o 9 parcel). Městskému soudu tak znemožnila řádné posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce soudem a rovněž snížila věrohodnost údajů v Potvrzení obsažených. Nelze proto městskému soudu vytýkat, že se otázkou příjmů či výnosů z daných nemovitostí nezabýval a žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce soudem (a souladně také žádosti o osvobození od poplatků - viz § 35 odst. 8 s. ř. s. a § 36 odst. 3 s. ř. s.) nevyhověl. Nejvyšší správní soud navíc poukazuje na vlastní judikaturu, v níž se k otázce důsledků vlastnictví nemovitostí za daných souvislostí již vyjádřil (např. viz rozsudek ze dne 24. 6. 2004, č. j. 6 Ads 44/2003 - 63, dostupný na www.nssoud.cz). „*Účastníka řízení nelze zpravidla osvobodit od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud - i přes nízký příjem, který by sám o sobě takový postup odůvodňoval - je vlastníkem dvou nemovitostí (byť jedna z nich je zatížena dluhem).*“ Judikatura, kterou uvádí stěžovatelka, neodpovídá nyní projednávané situaci (v prvním případě se jedná o případ uplatnění zahájení exekuce na majetek v kasační stížnosti, ve druhém případě se jedná o situaci nevyjasněných příjmů a výdajů stěžovatele). K námitce, že se jedná o majetek nepatrné ceny, je nutno uvést, že stěžovatelka vlastní několik pozemků v k. ú. Kosice, a několik pozemků v k. ú. Písek u Chlumce nad Cidlinou, převážně druhu orná půda. Podle vyhlášky č. 287/2007 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými

průměrnými základními cenami zemědělských pozemků je u pozemků v k. ú. Kosice (ve spise omylem uvedeno k. ú. Kvasice) průměrná cena za m² ve výši 8,93 Kč a u pozemků v k. ú. Písek u Chlumce nad Cidlinou 8,46 Kč za m². V případě pozemků v k. ú. Kosice se podle údajů ve spise jedná v jednom případě o pozemek o výměře 46 561 m², což při ceně 8,93 Kč za m² činí celkovou majetkovou hodnotu ve výši 415 790 Kč. V takovém případě nelze hovořit o majetku nepatrné ceny.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu